

hova, ees ja Jehova on meid läkitanud
sedda ärrarikkuma. Ka räkisid nemmad
Lottile, kui temmal ükski weel seal Liinas
olles, Wäimehhi ehk muud Suggulasi,
siis ta piddi neile sedda teada wima ja neid
ennese Seitsis seält ärrakutsuma. Lot läks
siis Use wälja, ja ütles omma Wäimees-
tele, kes temma Tüttrid piddid wõtma:
Wõtke kätte, minge siit Wäikast wälja,
sest Jehova rikub se Liina ärra. Ag-
ga nemmad pannid sedda Naeruks, ja
ta olli omma Wäimeeste Melest, kui
heidaks ta nalja. Nenda Lot tuli ilma
nendeta taggasi jälle.

S. 98. Kui nüüd hakkas koitma, siis
käskisid need Inglid Lotti jouda, ja üt-
lesid: Touse ülles, wõtta omma Naene
ja omma kaks Tütart, mis sul siin on,
et sind se Liina Üllekohto läbbi ei lõp-
petada. Ja kui ta weel seal wibis, siis
hakkasid need Inglid nende keikide Kä-
te

te linni, sest et Jehova Lottile Armo-
andis; ja nemmad wisid neid wälja ja
jätisid neid Liina tahha. Seal Jehova
ütles Lottile: Katsu, et sa omma Hin-
gega peäsed, ja ärra wata mitte ennese
tahha, ja ärra jä mitte seisma keige se
Laggeda peäle; katsu, et sa peäsed siin-
na Mäele, et sind ei lõppetada!

S. 99. Agga Lot ütles: ei mitte, pal-
hun ma, Isand! Et wata, so Sullane
on Armo leidnud so Silma eest, ja sa
olled omma Heldust sureks teinud, et sa
mo Hinge oled Elusse jätanud; ja min-
na ei woi mitte siina Mäele ärrapeäse-
da, et mitte se õnnetus minnusse ei pu-
tu, ja et ma ärra ei surre. Et wata, se-
sinnane Liin on liggi siina põggeneda, ja
sesamma on weike, eks se polle weike, et
mo hing woiks Elusse jada? Jummal
lubbas sedda temmale ja ütles: Wata,
ma pean Luggu sinnust ka sellesinnatse
Usja